Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2026/2467

6.11.2026

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2026/2467 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Νοεμβρίου 2026

σχετικά με τη χρηματική αποζημίωση στους τελικούς καταναλωτές καυσίμων, και τα δικαιώματα που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου ([1]), και ιδίως το άρθρο 30στ παράγραφος 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/2066 της Επιτροπής ([2]) προβλέπει λεπτομερείς κανόνες για τον εκ των προτέρων καθορισμό του μεριδίου των ποσοτήτων καυσίμου που τίθενται σε ανάλωση σε δραστηριότητα που καλύπτεται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και, κατά συνέπεια, για την αποφυγή της παράδοσης δικαιωμάτων για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το εν λόγω κεφάλαιο. Ωστόσο, ενδέχεται να μην είναι πάντοτε δυνατός ο ορθός προσδιορισμός της κατηγορίας των τελικών καταναλωτών σε όλες τις περιπτώσεις, ιδίως εάν δεν υπάρχει άμεση σύνδεση προμήθειας μεταξύ της ρυθμιζόμενης οντότητας και του τελικού καταναλωτή. Κατά συνέπεια, είναι πιθανό να παραδίδονται δικαιώματα για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας και να μετακυλίεται το κόστος άνθρακα στους τελικούς καταναλωτές για εκπομπές από δραστηριότητα που δεν καλύπτεται από το εν λόγω κεφάλαιο.

(2) Για την αντιμετώπιση καταστάσεων στις οποίες δεν είναι δυνατό να αποφευχθεί η διπλή προσμέτρηση ή παράδοση δικαιωμάτων για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ πρέπει να θεσπιστούν κανόνες, σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, σχετικά με την παροχή χρηματικής αποζημίωσης στους τελικούς καταναλωτές καυσίμων από τα κράτη μέλη. Θα πρέπει επίσης να θεσπιστούν κανόνες σχετικά με την υποβολή δεδομένων με σκοπό την προσαρμογή της ενωσιακής ποσότητας δικαιωμάτων που εκχωρούνται δυνάμει του κεφαλαίου IVα της εν λόγω οδηγίας για δικαιώματα που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το εν λόγω κεφάλαιο.

(3) Η ποσότητα δικαιωμάτων για τα οποία παρέχεται χρηματική αποζημίωση από τα κράτη μέλη σε επίπεδο άνω του μηδενός είναι πιθανό να είναι χαμηλότερη από τον συνολικό αριθμό δικαιωμάτων που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για διάφορους λόγους. Πρώτον, τα κράτη μέλη ενδέχεται να μην παρέχουν θετικό επίπεδο αποζημίωσης σε όλους τους τελικούς καταναλωτές για εκπομπές από δραστηριότητα που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου IVα της εν λόγω οδηγίας. Δεύτερον, κατά την παροχή χρηματικής αποζημίωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν κατώτατα όρια κάτω από τα οποία δεν παρέχουν θετικό επίπεδο αποζημίωσης, προκειμένου να περιορίσουν τη διοικητική επιβάρυνση. Τρίτον, ορισμένοι τελικοί καταναλωτές ενδέχεται να μη ζητήσουν αποζημίωση που θα μπορούσαν να λάβουν. Τέταρτον, τα κράτη μέλη ενδέχεται να μη διαθέτουν πληροφορίες σχετικά με περιπτώσεις στις οποίες οι ρυθμιζόμενες οντότητες έχουν παραδώσει δικαιώματα για εκπομπές τελικών χρήσεων που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας.

(4) Αν ένα κράτος μέλος έχει επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών σε δραστηριότητα που δεν αναφέρεται στο παράρτημα III της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 30ι της εν λόγω οδηγίας, η ποσότητα δικαιωμάτων που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας ενδέχεται να μειωθεί σημαντικά. Στην περίπτωση αυτή, η ποσότητα των δικαιωμάτων για τα οποία παρέχεται χρηματική αποζημίωση από το εν λόγω κράτος μέλος σε επίπεδο άνω του μηδενός είναι πιθανόν η πλέον αξιόπιστη εκτίμηση της ποσότητας των δικαιωμάτων που έχουν παραδοθεί για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας.

([1]) ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/2066 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2018, για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012 της Επιτροπής (ΕΕ L 334 της 31.12.2018, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

(5) Αν ένα κράτος μέλος δεν έχει επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών σε δραστηριότητα που δεν αναφέρεται στο παράρτημα III της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, ο συνολικός αριθμός δικαιωμάτων που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας, ο οποίος αντιστοιχεί στη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων για τα οποία παρέχεται αποζημίωση από τα κράτη μέλη σε οποιοδήποτε επίπεδο, συμπεριλαμβανομένου του μηδενός, μπορεί να εκτιμηθεί καλύτερα ως η διαφορά μεταξύ των εξακριβωμένων εκπομπών που δηλώνονται δυνάμει του κεφαλαίου IVα της εν λόγω οδηγίας και των εκπομπών CO_2 που αντιστοιχούν σε δραστηριότητα που καλύπτεται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας, και καταγράφονται στις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου των κρατών μελών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]).

(6) Σύμφωνα με το άρθρο 30γ παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, η ενωσιακή ποσότητα εκχωρητέων δικαιωμάτων δυνάμει του κεφαλαίου IVα της εν λόγω οδηγίας προσαρμόζεται ετησίως από το 2029 για δικαιώματα που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το εν λόγω κεφάλαιο.

(7) Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν ετησίως στην Επιτροπή εκθέσεις σχετικά με πληροφορίες για τον καθορισμό της ενωσιακής ποσότητας δικαιωμάτων που παραδόθηκαν για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα.

(8) Σύμφωνα με το άρθρο 30στ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν χρηματική αποζημίωση σε τελικούς καταναλωτές καυσίμων σε περιπτώσεις στις οποίες δεν ήταν δυνατόν να αποφευχθεί η παράδοση δικαιωμάτων για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας. Για να διασφαλιστεί η περιβαλλοντική ακεραιότητα του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής που καλύπτεται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας, η εν λόγω αποζημίωση θα πρέπει να είναι αναλογική, αμερόληπτη και να συνδέεται στενά με το κόστος άνθρακα που προκύπτει. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη για να διασφαλίσουν ότι οι τελικοί καταναλωτές που είναι επιλέξιμοι για χρηματική αποζημίωση έχουν επιβαρυνθεί με το κόστος άνθρακα λόγω διπλής προσμέτρησης ή ακούσιας κάλυψης θα πρέπει να περιλαμβάνουν τον έλεγχο κατά πόσον οι σχετικές ρυθμιζόμενες οντότητες χρησιμοποιούν προκαθορισμένο συντελεστή εύρους 1 στα εγκεκριμένα σχέδιά τους παρακολούθησης, την απαίτηση να εφαρμόζεται προκαθορισμένος συντελεστής εύρους 1 για τις σχετικές ροές καυσίμου, όπως ορίζεται στο άρθρο 75ιβ παράγραφος 6 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/2066, ή το αίτημα παροχής από τους τελικούς καταναλωτές αποδεικτικών στοιχείων.

(9) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν ευελιξία ως προς τη μέθοδο που χρησιμοποιούν για τον καθορισμό της ποσότητας εκπομπών CO_2 που πρέπει να αποζημιωθεί, ώστε να μπορούν να την προσαρμόσουν στην εκάστοτε δραστηριότητα και στο είδος των επιλέξιμων τελικών καταναλωτών, και να περιορίσουν τη διοικητική επιβάρυνση, στον βαθμό που η μέθοδος παρέχει αξιόπιστη εκτίμηση των εκπομπών CO_2.

(10) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν την επιλέξιμη περίοδο για χρηματική αποζημίωση για να την προσαρμόσουν στην εκάστοτε δραστηριότητα και στο είδος των τελικών καταναλωτών. Η επιλέξιμη περίοδος θα μπορούσε να είναι μηνιαία, τριμηνιαία ή εξαμηνιαία, αλλά δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ένα ημερολογιακό έτος, προκειμένου να εξακολουθεί να διατηρείται η συνοχή με τον ετήσιο κύκλο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής της ΕΕ και να περιορίζεται η επιβάρυνση των τελικών καταναλωτών σε δραστηριότητα που δεν καλύπτεται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

(11) Σύμφωνα με το άρθρο 30στ παράγραφος 5 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, ο υπολογισμός της χρηματικής αποζημίωσης για τους τελικούς καταναλωτές των καυσίμων πρέπει να βασίζεται στη μέση τιμή των δικαιωμάτων στους πλειστηριασμούς κατά το σχετικό έτος υποβολής εκθέσεων. Η τιμή του άνθρακα που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό της αποζημίωσης θα πρέπει να είναι η μέση τιμή κατά την επιλέξιμη περίοδο η οποία καθορίζεται από το οικείο κράτος μέλος όταν το καύσιμο έχει αγοραστεί από τους τελικούς καταναλωτές. Αυτό σημαίνει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τη μέση τιμή άνθρακα για την περίοδο κατά την οποία επιτρέπουν στους τελικούς καταναλωτές να υποβάλλουν αίτηση αποζημίωσης, για παράδειγμα σε μηνιαία, τριμηνιαία ή ετήσια βάση.

(12) Για να περιοριστεί η επιβάρυνση των τελικών καταναλωτών σε δραστηριότητα που δεν καλύπτεται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, η χρηματική αποζημίωση θα πρέπει να παρέχεται εντός του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους της επιλέξιμης περιόδου.

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

(13) Για να παρακολουθεί η Επιτροπή την εφαρμογή του άρθρου 30στ παράγραφος 5 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και του παρόντος εκτελεστικού κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν ετησίως έκθεση σχετικά με τη χρηματική αποζημίωση που έχουν παράσχει.

(14) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής για την αλλαγή του κλίματος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «τελικός καταναλωτής» για τους σκοπούς της χρηματικής αποζημίωσης: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός χρήστης καυσίμου όπως ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο λβ) της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, για δραστηριότητα που δεν καλύπτεται από το κεφάλαιο IVα της εν λόγω οδηγίας·

2) «διπλή προσμέτρηση»: η παράδοση δικαιωμάτων από ρυθμιζόμενες οντότητες για τη θέση σε ανάλωση καυσίμων που θα χρησιμοποιηθούν σε δραστηριότητα που αναφέρεται στο παράρτημα Ι της εν λόγω οδηγίας·

3) «ακούσια κάλυψη»: η παράδοση δικαιωμάτων από ρυθμιζόμενες οντότητες για τη θέση σε ανάλωση καυσίμων που χρησιμοποιούνται σε δραστηριότητα που δεν αναφέρεται ούτε στο παράρτημα Ι ούτε στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, ούτε υπόκειται σε μονομερή επέκταση δυνάμει του άρθρου 30ι της εν λόγω οδηγίας·

4) «χρηματική αποζημίωση»: αποζημίωση τελικού καταναλωτή σε οποιοδήποτε επίπεδο, συμπεριλαμβανομένου του μηδενός, για το κόστος άνθρακα που προκύπτει σε σχέση με τα δικαιώματα που εκχωρούνται δυνάμει του κεφαλαίου IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και παραδίδονται σε περιπτώσεις διπλής προσμέτρησης ή ακούσιας κάλυψης·

5) «επιλέξιμη περίοδος»: η περίοδος αγοράς καυσίμου όπως ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο λβ) της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, για την οποία ο τελικός καταναλωτής μπορεί να υποβάλει αίτηση αποζημίωσης, με βάση τη συχνότητα υποβολής αιτήσεων που ορίζεται από το κράτος μέλος, ή, αναφορικά με δραστηριότητα που αναφέρεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, η περίοδος κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε το καύσιμο.

Άρθρο 2

Κανόνες χρηματικής αποζημίωσης σε επίπεδο άνω του μηδενός

1. Οι τελικοί καταναλωτές που είναι επιλέξιμοι να λάβουν χρηματική αποζημίωση έχουν επιβαρυνθεί με το κόστος άνθρακα λόγω διπλής προσμέτρησης ή ακούσιας κάλυψης.

2. Η μέθοδος που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό της χρηματικής αποζημίωσης βασίζεται σε αξιόπιστη εκτίμηση των εκπομπών CO_2 που παράγονται από τους τελικούς καταναλωτές οι οποίοι έχουν χρεωθεί.

3. Η τιμή ανά τόνο CO_2 η οποία χρησιμοποιείται για τη χρηματική αποζημίωση είναι ο μέσος όρος, κατά την επιλέξιμη περίοδο, της τιμής των πλειστηριασμών που διενεργούνται σύμφωνα με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για τα δικαιώματα που εκχωρούνται δυνάμει του κεφαλαίου IVα της εν λόγω οδηγίας.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η χρηματική αποζημίωση παρέχεται βάσει αντικειμενικών, αμερόληπτων και διαφανών κριτηρίων, και ότι οι τελικοί καταναλωτές οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον ίδιο τομέα και στην ίδια πραγματική κατάσταση λαμβάνουν χρηματική αποζημίωση υπό τους ίδιους όρους.

5. Η επιλέξιμη περίοδος για την παροχή χρηματικής αποζημίωσης δεν υπερβαίνει το ένα ημερολογιακό έτος.

6. Αν οι τελικοί καταναλωτές είναι επιλέξιμοι για χρηματική αποζημίωση, λαμβάνουν την εν λόγω αποζημίωση εντός του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους της επιλέξιμης περιόδου.

Άρθρο 3

Υποβολή εκθέσεων σχετικά με τη χρηματική αποζημίωση

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν ετησίως στην Επιτροπή εκθέσεις σχετικά με πληροφορίες για τη χρηματική αποζημίωση σύμφωνα με τον μορφότυπο που ορίζεται στο παράρτημα Ι. Υποβάλλουν στην Επιτροπή τις ετήσιες εκθέσεις έως τις 30 Ιουνίου του έτους μετά το έτος κατά το οποίο παρασχέθηκε η χρηματική αποζημίωση.

Άρθρο 4

Ποσότητα δικαιωμάτων που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ

1. Αν ένα κράτος μέλος δεν έχει επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της εμπορίας εκπομπών σε δραστηριότητα που δεν αναφέρεται στο παράρτημα III της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, η ετήσια ποσότητα των παραδιδόμενων δικαιωμάτων στο εν λόγω κράτος μέλος για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, η οποία αντιστοιχεί στη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων για τα οποία παρέχεται αποζημίωση σε οποιοδήποτε επίπεδο, συμπεριλαμβανομένου του μηδενός, ορίζεται ως η διαφορά μεταξύ των εξακριβωμένων εκπομπών που δηλώνονται δυνάμει του άρθρου 30στ παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας και των εκπομπών CO_2 που αντιστοιχούν σε δραστηριότητα που αναφέρεται στο παράρτημα III της οδηγίας 2003/87/ΕΚ οι οποίες υπολογίζονται βάσει των εκπομπών που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

2. Από το 2030 τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή έως τις 30 Ιουνίου κάθε έτους σχετικά με τα δεδομένα εκπομπών που απαιτούνται για τον υπολογισμό των εκπομπών CO_2 οι οποίες αντιστοιχούν σε δραστηριότητα που καλύπτεται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος ΙΙ, αρχής γενομένης από τα δεδομένα για το 2028.

Για την υποβολή των δεδομένων εκπομπών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν μεθοδολογική καθοδήγηση και ηλεκτρονικά υποδείγματα ή ειδικούς μορφότυπους αρχείων που παρέχονται από την Επιτροπή.

Εάν μια ετήσια έκθεση δεν είναι διαθέσιμη ή είναι ελλιπής έως την προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η ποσότητα των δικαιωμάτων για την εν λόγω έκθεση καθορίζεται με βάση τη μεθοδολογική καθοδήγηση που παρέχει η Επιτροπή.

3. Ένα κράτος μέλος που έχει μονομερώς επεκτείνει δραστηριότητα η οποία αναφέρεται στο παράρτημα III της οδηγίας 2003/87/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 30ι της εν λόγω οδηγίας εξαιρείται από την υποχρέωση που ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) οι μέσες εκπομπές για το 2016, το 2017 και το 2018 από πρόσθετη δραστηριότητα που υπόκειται στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής της ΕΕ στο οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 30ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ αντιπροσωπεύουν ποσότητα εκπομπών τουλάχιστον ισοδύναμη με τις εθνικές εκπομπές CO_2 στον κωδικό κατηγορίας πηγών 1Α4c για τα ίδια έτη·

β) το οικείο κράτος μέλος έχει θεσπίσει και διατηρεί μέτρο για την παροχή χρηματικής αποζημίωσης σε επίπεδο άνω του μηδενός για διπλή προσμέτρηση. Η εξαίρεση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ισχύει για την υποβολή δεδομένων για τα έτη που έπονται της έγκρισης της μονομερούς επέκτασης.

Σε περίπτωση μονομερούς επέκτασης της δραστηριότητας σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των στοιχείων α) και β), η ετήσια ποσότητα δικαιωμάτων που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ καθορίζεται με βάση τη συνολική ποσότητα εκπομπών για τις οποίες παρέχεται χρηματική αποζημίωση σε επίπεδο άνω του μηδενός από το οικείο κράτος μέλος και υποβάλλονται εκθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού.

4. Ένα κράτος μέλος που έχει μονομερώς επεκτείνει δραστηριότητα η οποία αναφέρεται στο παράρτημα III της οδηγίας 2003/87/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 30ι της εν λόγω οδηγίας εξαιρείται από την υποχρέωση που ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Η εν λόγω εξαίρεση ισχύει για την υποβολή δεδομένων για τα έτη που έπονται της έγκρισης της μονομερούς επέκτασης, και υπό την προϋπόθεση ότι:

α) η πρόσθετη δραστηριότητα που υπόκειται στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής της ΕΕ στο οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 30ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ δεν περιλαμβάνει γεωργικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τον κωδικό κατηγορίας πηγών 1Α4c·

β) το οικείο κράτος μέλος έχει απαιτήσει προκαθορισμένο συντελεστή εύρους 1 κατά την έννοια του άρθρου 75ιβ παράγραφος 6 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/2066 για όλες τις ροές καυσίμου που χρησιμοποιούνται σε γεωργικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τον κωδικό κατηγορίας πηγών 1Α4c·

γ) το οικείο κράτος μέλος έχει θεσπίσει και διατηρεί μέτρο για την παροχή χρηματικής αποζημίωσης σε επίπεδο άνω του μηδενός για διπλή προσμέτρηση.

Σε περίπτωση μονομερούς επέκτασης της δραστηριότητας σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των στοιχείων α), β) και γ), η ετήσια ποσότητα δικαιωμάτων που παραδίδονται για εκπομπές που δεν καλύπτονται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ καθορίζεται με βάση i) τη συνολική ποσότητα εκπομπών από δραστηριότητα που δεν καλύπτεται από τον κωδικό κατηγορίας πηγών 1A4c, για την οποία έχει παρασχεθεί χρηματική αποζημίωση σε επίπεδο άνω του μηδενός και έχουν υποβληθεί εκθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού, και ii) την ποσότητα εκπομπών CO_2 που δηλώνονται στον κωδικό κατηγορίας πηγών 1A4c για το οικείο έτος στο πλαίσιο της εθνικής απογραφής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999.

Άρθρο 5

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Νοεμβρίου 2026.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

Πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3:

1) ονομασία του μέτρου χρηματικής αποζημίωσης·

2) ημερομηνία έναρξης του μέτρου χρηματικής αποζημίωσης·

3) δραστηριότητα που καλύπτεται από το μέτρο χρηματικής αποζημίωσης, συμπεριλαμβανομένου του αντίστοιχου κωδικού κατηγορίας πηγών του κοινού μορφότυπου υποβολής εκθέσεων (CRF) [όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου]·

4) πληροφορίες σχετικά με τον σχεδιασμό του μέτρου:

   α) αρμόδια αρχή·

   β) ελάχιστο/-α όριο/-α επιλεξιμότητας για αποζημίωση·

   γ) επιλέξιμη περίοδος και προθεσμία υποβολής αιτήσεων·

   δ) περιγραφή της μεθόδου που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των εκπομπών CO_2·

   ε) μέση τιμή των δικαιωμάτων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της χρηματικής αποζημίωσης για κάθε επιλέξιμη περίοδο·

5) αριθμός τελικών καταναλωτών καυσίμων που έλαβαν αποζημίωση σύμφωνα με το μέτρο κατά το προηγούμενο έτος·

6) ισοδύναμη ποσότητα εκπομπών CO_2 για τις οποίες χορηγήθηκε χρηματική αποζημίωση σε επίπεδο άνω του μηδενός το προηγούμενο έτος·

7) συνολικό ποσό της χρηματικής αποζημίωσης που χορηγήθηκε σύμφωνα με το μέτρο κατά το προηγούμενο έτος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΝ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ IVα ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

Πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4:

1) εξακριβωμένες ετήσιες εκπομπές δραστηριότητας που καλύπτεται από το παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ από την καύση καυσίμων σε κατηγορίες πηγών του κοινού μορφότυπου υποβολής εκθέσεων (CRF) οι οποίες δεν καλύπτονται από το παράρτημα III της εν λόγω οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών που παράγονται από δραστηριότητα που καλύπτεται από το παράρτημα I της εν λόγω οδηγίας και καταγράφονται στους κωδικούς κατηγορίας πηγών CRF 1B, 1C, 1A3e(i) και 1A4c·

2) ετήσιες εκπομπές CO_2 διεργασίας στις κατηγορίες πηγών CRF 2A, 2B και 2C που παράγονται εκτός της δραστηριότητας που ορίζεται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·

3) ετήσιες εκπομπές CO_2 από καύση τύρφης στις κατηγορίες πηγών CRF 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a και 1A4b που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής δραστηριότητας που ορίζεται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·

4) ετήσιες εκπομπές CO_2 από την καύση αστικών και επικίνδυνων αποβλήτων στο πλαίσιο δραστηριότητας που ορίζεται στο παράρτημα III της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·

5) ετήσιες εκπομπές CO_2 από την καύση καυσίμων σε εγκαταστάσεις που καλύπτονται από ισοδύναμα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 27 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·

6) ετήσιες εκπομπές CO_2 από την καύση καυσίμων λόγω της χρήσης γεωργικών οχημάτων σε ασφαλτοστρωμένο δρόμο, οι οποίες δηλώνονται στην κατηγορία πηγών CRF 1A3b·

7) ετήσιες εκπομπές CO_2 από την καύση καυσίμων σε δραστηριότητα που έχει επιλεγεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 30ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·

8) οποιεσδήποτε άλλες ετήσιες εκπομπές CO_2 καταγράφονται στις κατηγορίες πηγών CRF 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a και 1A4b και οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής δραστηριότητας που καλύπτεται από το κεφάλαιο IVα της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και δεν περιλαμβάνονται στα σημεία 1) έως 7).

Οι κωδικοί κατηγορίας πηγών CRF ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου.